

Ca-no-stra

* * * ANY SEGON, NÚM. 85 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 15 DE MAIG DE 1909 * * *

LES CORRIDES DE TOROS EN ESPANYA

*Lo que pensa una senyora estrangera
sobre elles.*

La carta-article que insertam de la notable escriptora inglesa Mrs. Marion Lee, fonc enviada per s'autora, a un Director de un dels més importants periòdics de Madrid, pensant que la seva col·laboració seria agrada tractantse de fer llum de civilització per a nostra Patria, però s'enganà, no fonc acceptada. Recorregué distints «rotatius» y tots per no desagradá a les masses bullangueres, o sia *per necessitat administrativa* no la volgueren publicar.

El Obrero Agrícola, en son darrer nombre l'ha acullida ab entusiasme, fentne grosses alabances. Nosaltres, que com *El Obrero Agrícola*, som independents, y per publicar o no una cosa no consultam nostra administració, qu'estimam més, inmensament més, les idees, que lo qu'aquestes idees ens puguen produir, també hem volgut reproduir l'hermosíssima carta de Mrs. Marion Lee. Pot ser que qualcú després d'haver llegides les impressions que de nostra Festa Nacional, ha transcrites una Senyora inglesa, fassi una riaya de befa y despreci, diguent qu'això es *cursí* y estremada molló y sensibleria. ¡Ah! aquestes riayes son nostra mort. Mentres mostrem tan d'entusiasme y curolla per la corrida de toros, mentres nostros periòdics venguen plens d'agudeses de *Lagartijos y Frascuelos*, mentres no mos horrorisem dins la plassa com Mrs. Marion Lee, els estrangers ens mirarán en recel y nostra rehabilitació serà un problema de solució indefinida.

Veis aquí la carta:

«Recientemente hemos pasado mi hija y yo algún tiempo en España, teniendo ocasión de admirar las bellezas naturales que ese país encierra, desde Granada la antigua ciudad mora, dormida á los pies de su sierra, hasta Sevilla anidada á la sombra de su preciosa catedral bajo su hermoso y riente cielo. Con la atención puesta en el pasado y la admiración en su hermosura, hemos recorrido desde Ronda á Algeciras, la Serranía toda, extasiándonos ante sus espléndidos paisajes, sus valles hondos y llenos de flores, sus olivares tranquilos envueltos en dulce poesía, sus magnificas rocas, sus torrentes impetuosos que arrojan de quebrada á quebrada los ecos de

su imponente voz. Pero, aunque sea amargo el decirlo, flotando sobre el recuerdo de estas bellezas, nos llevamos la nube de una triste impresión: la de los tormentos que su costumbre nacional de las corridas de toros inflige á pobres animales que ni aun voz tienen para modular su martirio ni exhalar su protesta.

Perdóneme, Sr. Director, esta crítica de una costumbre, que quizá por mi estimación justificada á los españoles, no debiera hacer, y en justa compensación, créame que no olvido que también en mi país tenemos otros usos que puede condenar en justicia, pero me avergüenzo que apesar de los altos principios humanitarios que por lo general profesan los ingleses y americanos que visitan á España ó residen en ella, retrasen con su ayuda moral y pecuniaria al acudir á la fiesta de toros, el humanitario movimiento de protesta que ahora surge en ese país. Estoy persuadida de que cuento con la simpatía de no pocos españoles al decir que las corridas de toros, no son sino el sedimento, por decirlo así, de una antigua costumbre salvaje y como tal, indigna de una nación civilizada.

¿Es justo ni lógico, criar animales con el solo propósito de proporcionar al público un recreo de sangre en los días de fiesta? ¿Puede tenerse por «sport» el prurito de hostigarlos y enloquecerlos hasta hacerlos llegar al paroxismo de la rabia para presentarles entonces míseros y enflaquecidos caballos, que van hacia la muerte sin sospecharlo, vendados los ojos y las orejas tocuradas por el bramante con que les martirizan para enloquecerles y hacer que afronten todo, y esto, después de haber pasado los más briosos años de su vida al servicio de seres humanos, para que luego los sacrifiquen en la plaza, sin la más leve compasión, en presencia de espectadores que sentados en lugar seguro y confortable, contemplan con la horrible indiferencia que da la costumbre, las convulsiones agónicas de los pobres animales, ó ven embargados por loca alegría los riesgos que corren los lidiadores, dispuestos á su vez y por lucro á exponer cien veces sus vidas para satisfacer una curiosidad mal sana y servir de diversión á sus semejantes? ¿Pueden servir los espectáculos de esta naturaleza para mejorar el patriotismo, para hacer más grande la vida de una nación, ó sirven para ahogar en el pueblo los sentimientos de humanidad y honor que debieron influir tan di-

rectamente en su modo de ser, preparando en España el camino hacia un porvenir más progresivo, deseando por todos los que somos verdaderos y leales amigos de España?

No; es imposible que espectáculos tan repugnantes puedan contribuir al desarrollo de la civilización en ningún país; pertenecen á las épocas oscuras, en que tienen su origen, y con ellas deberán desaparecer; pero ya que no ha sido así, ya que el tiempo ha respetado por casualidad este viejo girón de barbarie, todo español patriota debe poner el pié para arrancarla de su historia, clamando por su abolición.

Además, existe otro argumento en contra de las corridas de toros, prosáico si usted quiere, pero que debe tenerse en cuenta, porque afecta al bienestar de muchos, y es seguramente una gran rémora para la prosperidad material del país, como es la economía que habrá de reportar el utilizar agricolamente las fértiles comarcas destinadas al sostenimiento de los toros de lidia. Mejor empleo tendrían el dinero, las energías y el trabajo de todos los interesados hoy en tan detestable comercio, al desarrollar y conseguir las ventajas agrícolas que les ofrece su hermoso país.

Permítame usted, como último asunto para terminar, que defienda también la causa de los niños, á quienes se dá un ejemplo de crueldad cobarde. ¿No es mejor educarles inculcándoles ideas de misericordia y buenos sentimientos con respecto á todos los seres inferiores á ellos en la escala de la creación? ¿No es nuestro deber el de hacerlos humanitarios, recordando que en ellos y en los que vengan después de ellos se han de cifrar nuestras esperanzas?

¿Cómo se puede compaginar esta crueldad egoísta con la religión que profesamos Si recordamos que la bondad de Dios se extiende sobre todas sus obras y que al hombre le han dado los animales para que los utilice, pero no para que los sacrifique en bárbaras fiestas, ¿es posible dudar de que el espectáculo de una corrida de toros no puede servirle razonablemente sino de disgusto? Y cuando hablamos del sacrificio de Nuestro Señor Jesucristo en la cruz, cuando á través de los tiempos nos llega el eco de su voz amante pidiéndonos que le sigamos, ¿cómo hemos de poner sobre sus huellas nuestros pies manchados con la sangre bárbaramente vertida, con la sangre de pobres seres que,

por ser inferiores á nosotros, se hacen acreedores á nuestros cuidados y á los que sólo damos martirios y torturas?

Sé que, por desgracia, no será fácil abolir todo lo rápidamente que sería preciso esta llamada costumbre nacional; pero tampoco la esclavitud se abolíó en un día. Hay de por medio intereses á los que hay que oponerse, perjuicios que desarraigar; pero vayamos adelante por el camino de la humanidad y de la justicia, recordando que para los trabajadores sinceros de las causas humanitarias no hay fronteras ya. Juntémonos hombro con hombro y unamos nuestros esfuerzos para quitar abusos que un pueblo civilizado y que tiene el temor de Dios, no debe consentir.

De usted afectísimamente.

MARION LEE. >

(Es traducció del inglés).

A LA MARE DE DEU DE CURA

(MALLORCA)

*Mare de Deu de Cura,
jo vench de les ciutats
poblades de pecats
d'insomnis y oradura,
Dins la fumera obscura,
els homens son torbats,
d'estranyes novetats,
de cures de tortura.
Llevaunos eix malastre,
oh Verge d'alabastre!
demunt l'agitació;
daunos la Fé que'ns manca,
la Cura sola y blanca
de nostra salvació.*

JOSEPH CARNER.

EL CÉP DE VINYA

Un hortolá molt cuidadós va voler envoltar sa casa de parres y al efecte va semblar molts de peus de vinya. Gracies a l'atenció y esment ab que va atendre a llur creixement, les parres pronte s'enfilaren fins a les teulades endomassant ab sos pámpols les parets de la casa, y regalaren l'hortolá ab l'ofrena d'hermosos penjois de grans més dolços que la mel.

Un veinat, qu'era mal faner y tenia per tant les terres descuidades y casi improductives, no podia consentir veure l'abundancia de fruits que recullia el nostre hortolá y lo hermosos que creixien els seus sembrats. Rabiant d'enveja li feia tot es mal possible y va arribar a negarli el bon dia. No per això se va descompassar l'altra, sino qu'abans al contrari, procurava ajudarli ab les seues feines y ferli bé sempre que se li presentava ocasió.

Aquesta actitud desesperava a n-el veinat que pensava sempre quina la faria per causar matx a la propietat del hortolá. A la fi un vespre es va resoldre y agafant unes tisores de podar bota dins l'hort vehí y se'n va tot dret a tallar els céps a les vinyes qu'ell no havia pogut veure may perque les considerava filles del treball de son enemic.

L'ondemá, quant el pobre homo se va aixecar y va veure la seua vinya podada d'a-

quella manera tan cruel, va tenir un disgust de mort. Encara que totduna va sospitar qui li havia jugat aquella mala passada no va dir res a ningú y se contentá ab plorar en silenci lo qu'ell considerava gran desgracia.

Passaren els mesos y les parres tornaren treure ulls pels pocs céps que les havien deixat. A final de l'estiu y per fer més cruel la seua venjansa, va anar a visitar a l'hortolá l'autor de la feta preguntantli ab gran vergonya que tal anaven les parres aquell any.

—Admirablement bé—va contestá l'hortolá.—Una má, que jo creia criminal, va tallar mesos enrera la majoria dels céps de les meves parres. Jo creia que les hauria mortes però he notat ab gran sorpresa qu'enguany els penjois son molt més hermosos y molts més en cantitat que'ls anys anteriors. Devegades diuen que lo que mos creim mal a la llarga se converteix en bé. Lo que's jo en hoc de tenir rabi a la persona que va tallar els céps de les meues parres, li estic profundament agrahit perque, gracies a ell, la cullita será enguany més abundosa, y d'aquí en avant ja sé que's lo que s'ha de fer perque les parres donin molts de rems.

Ab la fel sofregida pel parlament del hortolá qu'ab bones paraules li havia agrait la feta se'n aná el pobre homo de cap a ca seua resolt a no tornar fer may més mal de cap casta a ningú.

L'hortolá qu'havia sufrít les impertinencies y malifetes del seu veinat ab gran paciencia va veure aquell any les seues caixes ben plenes de doblers y de llavors ensá se sap que perque les vinyes donin molt de fruit lo millor es tallarlos alguns céps quant n'es el temps.

F.

A LA MARE DE DEU DE LLUCH

*¡Oh Verge de Lluch hermosa!
moreneta com el pá!
Vesau a demunt les ánimes
el rou d'eternal consol.
Sia la vostra mirada
la llum quí ens ha de guiá.
A les nits, siau la lluna,
de dia, siau el sol.*

*Jo veng a Vos, dolça Mare,
a Vos, la Reina de Pau,
per dirvos les anyorances
qu'arrelen a n-el meu cor.
Brillau a devant ma vista
com estel de llum suau.
Quant s'obri el jorn, benehume;
daume pau, quant el jorn mor.*

JOAN CAPÓ.

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

COM ACABÁ SANSÓ (1)

Es contraris, tot-d'una que'l se varen haver fet seu, li tregueren ets uys i el feyen rodar

(1) Mos ho contava el sen Miquel Recó, que, com nosaltres érem al lots pussers, ell ja tenia vuytant anys, al cel sia ell.

a una sínia a punt de bístia de mala mort.

Pero des-cap de temps es cabeys li tornaren créxer, i es contraris no se'n adonaren.

I heu de creure i pensar qu'un dia qu'ells estaven aplegats dins sa seua esglèsia fent una festa grossa a n-es seus falsos Deus, ell, qu'aquell dia no rodava a sa sínia i estava tot-sol, sent es *ti-tu-ti—ti-tu-ti-tu-ti* des fobiol d'un porqueret, crida s'al-lotó, i li diu:

—¿No'm faries es favor d'acompanyarme a l'esglèsia, que no hi vetx i m'agradaria ferm anar a n-aquesta festarra que fan avuy?

—Si-fa, diu es porqueret.

—Idò mira, mene'mhi, i m'has de posar just devora sa columna que hi ha a's mitx de l'esglèsia; me dexes allá, surts, i, en esser defora, ja tocarás es fobiolet.

Axí hu feren: es porqueret dexá Sansó dins l'esglèsia des falsos Deus, devora sa columna des mitx; surt, i, com es a defora, ja es partit *ti-tu-ti—ti-tu-ti-tu-ti*.

¿I que fa Sansó? S'axeca, abraona aquella columna qu'agontava tota l'esglèsia.

—Muyra Sansó i tota la gatzó, (1) va dir amb un bon crit; i pega espolsada a sa columna, i va espolsar tan granat que sa columna se trencá com una canya, tota aquella esglèsia se va fer un claper, i, tots es que hi'via allá dins, romangueren fets una coca.

¡Vaya quina tibada!

Axí morí Sansó, i tota la gatzó.

ANTONI M.ª ALCOVER, PRE.

Ave Maria

CANT XVI

¡Ah! Senyora; ¿qui habitará a n-el tabernacle de Deu? ¿qui descansará entre'ls senadors del país, o entre'ls sants?

Els pobres d'esperit, y els qui son nets de cor, els mansuets y els qui ploren.

Recordauvos, Senyora, de parlar a favor nostro, per desviar de nosaltres l'anutj de vostro Fill.

Tiremnos tots a n-els peus de Maria: abra-samla tot seguint les seves hermoses peljades.

Adoremla y no'ns axequem de baix de son altar, fins que s'haja dignat donarnos sa benedició.

Sant Bonaventura.

JACULATORIA

Verge de Lourdes, curau tots els mals mortals y materials.

Escapulons

REPUBLICANISME.

Si a Barcelona's feya una votació entre monárquichs y republicans y's destriaven els camps, no crech que's declarassin monárquichs ni 10.000 vots contra més de 70.000 que's declararien republicans.

Barcelona, donchs, es eminentment repu-

(u) No sabem perque'l poble doná aquest nom a n-els filisteus, que foren els contraris que Sansó sempre va combatre. No li veym el demble a n-aquest mot *Gatzó*.

Del Món

Maig 1909.

blicana: Ha estat general a Espanya la incompatibilitat dels catòlics ab el republicanisme y axò ha estat un mal greu perque l'antirepublicanisme dels catòlics ha augmentat l'anticatolicisme dels republicans.

Sembla que a Barcelona axò va desfentse: hi ha catòlics que s'anomenen republicans y hi ha republicans que no son sectaris.

El sectarisme de les masses republicanes crech que anirà minvant á mida que fossin menos combatuts pels catòlics.

Ens hem d'avesar á posar la Relligió y la Patria en terreno separat de les lluytes polítiques per no comprometre son pervindre.

Ni la Relligió Catòlica, ni Catalunya necessiten la forma monàrquica, ni la republicana: hi pot haver catòlics monàrquics y republicans, com catalanistes monàrquics y republicans.

Si en un moment històric la opinió pública se tira al republicanisme decididament, no havém de lligar al monarquisme la sort de la Patria ó de la Relligió.—J. RAVENTÓS.

PELEGRINACIÓ.—Demà dia 16, per celebrar dignament el seté Centenar de la fundació de la seràfica Orde de Framenors, els religiosos y terciaris franciscans de Catalunya, junt ab els devots del Patriarca San Francesc, anirán en Peregrinació a la antiquíssima y veneranda ermita, nomenada de SAN FRANCESC S'HI MORIA, perque, segons diu la tradició, quan el Patriarca de Assis passá per la Plana de Vich, tengué en mitx del hosc y a l'endret meteix de l'ermita un desmay, del que fou retornat per l'aygua de la Font de Poudevida que li fou servida per un pagés del veynat.

EL PRIMER DE MAIG EN ALMERÍA.—Fonc una festa altament simpática. Prengueren part en la manifestació ab les seves respectives banderes les entitats sigüents: *Federación Obrera* de Almería, Societat de barilers, *El Progreso*, Matricula Unida, *La Igual*, (treballadors del port y similars), Societat de picapedrers, *Primer de Mayo*; y *El Porvenir* (Societat de canters): Presidia la manifestació el Sr. Bisbe de Almería rodetjat del Governador civil, el Batle, President de la Diputació, Fiscal de la Audiencia y una partida més de personalitats de relleu. Ab el compás de la música la processó del treball recorregué els principals carrers de la ciutat de Almería fins arribar a un solar aont s'ha de construir *la Casa del Poble*. Allá el Prelat, va fer un parlament a n-els obrers quina lectura ens ha eternit fondament per l'amor que revela a la classe obrera, y per les circumstancies del lloc y de la festa que anys enrera era motiu d'alarma per les persones d'orde.

Això se diu verament *anar al poble*.

ELECCIONS DE CATALUNYA.—En los periòdics que rebem dels pobles de Catalunya llegim qu'en les eleccions passades per tot arreu ha triomfat la Solidaritat. Es estat notable la victoria en Tarragona copant els solidaris en tots els llocs. La iniciativa de Solidaritat se deu a un Canonge, el Dr. Balcells, el qual presidí el mití entre l'entusiasme del poble. Ara a Barcelona, com enterats suposam els lectors, el triomf el s'en han duit els letrouistes. De les minories vuit llocs quedaren per l'esquerra y quatre per la Lliga.

BON EXEMPLE CIVIC.—A Madrid un col·legi electoral estava presidit per un sacerdot que sufrí en valor les xinetes que un lliure-pensador li tirá, per cumplir ab una obligació de ciutadá. El Bisbe de la Cort va anar a votá posantse en fila derrera dos carreters esperant que li tocás el torn, fins qu'el Governador demaná a la mesa que dexassen votar totd'una al venerable Prelat.

6=El Papa publica una encíclica recomanant l'unió dels catòlics.—Queda constituït el nou ministeri turc presidit per Hilma.—L'ex-president Castro arriba a Santander.—Arriba a n-el Ferrol un vapor ab pesta a bordo.

7=A Sa Pobla un mitjá cau demunt un infant deixantlo mort.—Es suspès d'empleo y sou el director de la presó de Madrid Sr. Sallillas.—Es objecte de vius comentaris la carta publicada a l'*Almudaina* per D. Antoni Villalonga anunciant la seua retirada de la vida política.

8=Els amics de D. Antoni Quintana l'obsequien ab un ápat.—A Barcelona un tren de mercancies mata un homo.—Comensa a ploure per tota Espanya ab gran alegria dels agricultors.—A Son Masip de Sineu troben un homo mort.

9=A Solter s'hi celebren les fires y festes de la Victoria que resulten molt lluhides.—El Cercle d'Obrers Catòlics de Palma obsequia ab un dinar a D. Joseph Sabater.—A Barcelona té lloc la garrida festa dels Jocs Florals. Es proclamat en ella «Mestre en gay saber» nostro'n paísá D. Joan Alcover.—Se conexen els acorts presos per la Junta general del partit republicà de Palma segons els que, queda fora del partit D. Lluís Martí.—A n-es Coll de'n Rebassa un jove cau dins una pedrera.—S'inaugura a Barcelona ab tota solemnitat el monument a D. Mariano Aguiló.

10=Pujen a Lluch en peregrinació les dexebles del Colegi de la Puresa de Palma.—A Messina s'hi sent un trèmol de terra.—Les festes de Valencia se veuen animadíssimes.—A Bilbao se descubreix una fàbrica de moneda falsa.—Son trasladats a Vich desde Barcelona els restos del Bisbe Sr. Morgadas.

11=Comensen a Inca les obres per la construcció d'una plassa de toros.—En el palau de la música catalana de Barcelona, se celebra la festa del «bell palau» que resultá esplèndida.—Surt cap a Roma l'Ilm. Sr. Bisbe de la Diócessis.—La Guardia Civil de Bunyola agafa un homo qu'havía comés varies estafes.

12=Els asuntos de Marruecos tornen preocupar l'opinió pública.—A Segovia un tren mata una dona.—Es nombrat Governador Eclesiàstic el Molt Ilm. Sr. D. Antoni M. Alcover.

Noves d'Inca

—Se diu ab prou insistencia que será nombrat Batle, de real ordre, d'aquesta ciutat, D. Joan Alzina. Elecció qu'es de la provació del poble en general per les bones qualitats qu'adornen la persona de *L'Amo'n Joan*.

—A n-el camí de Lloseta, a la finca de *Can Antem*, dilluns un bon estol d'obers comensá a arrasar el terrer per construirhi una plassa de toros, que segons diven, será de més cabuda que la de Palma. La iniciativa y la construcció se deu a D. Joan Ordinas de Felanitx; però aiximeteix abmet subvencions de 60 pessetes fins al número de docentes, que donarán dret a una entrada a l'ombra, a totes les funcions que s'hi donin. Cad'any s'amortizarán 15 subvencions per lo menos, estant totes gaantides ab l'edifici qu'es va a construir.

Mos acaben de dir qu'el Sr. Ordinas, ja no admet més subvencions per tenir ja compromeses totes les que tenia senyalades, per cubrir el valor de la compra dels solars.

—Entre'ls literats mallorquins hi ha molt d'entusiasme per tributar un acte d'homenat-

ge d'admiració al lloretjat poeta mallorquí D. Joan Alcover, en motiu de haverse guanyat per tercera volta un dels tres primers premis dels Jochs Florals de Barcelona y mereixer esser proclamat *Mestre en Gay saber*, per aquella Entidad literaria.

Felicitam a l'autor de *Cap al tart* per les honorífiques distincions de qu'es objecte y ens adherim a l'homenatge que li volen fer.

—A n-els Jochs Florals de Barcelona, un altre poeta mallorquí de primera fila es estat lloretjat, Mossen Llorens Riber, per sa composició en prosa *Liris del Camp* que publica *La Gazeta de Mallorca* en son folletí.

Felicitam a l'amic Sacerdot per son nou llorer.

—El Sr. Bisbe de Mallorca es partit cap a Barcelona per prende part en la Peregrinació Catalana que va a Roma a les festes de la canonisació del Beato Joseph Oriol.

Deu li don un bon viatge y lo guard de tot perill.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

de la primera quinzena del mes d'Abril.

NAIXEMENTS

Nins: 3. Nines: 5. Total: 8.

CASAMENTS

Dia 6: D. Miquel Miralles Seurina, 25 anys, fadrí, amb D.ª Francinayna Seguí Martorell, fadrina, 24 anys.

MORTS

Dia 1: D. Bartomeu Vives Reynés, 2 anys.
Dia 1: D.ª Margalida Danús, 78 anys.
Dia 4: D. Joseph Campaner 84 anys, viudo.
Dia 5: D.ª Catalina Llompарт Mateu, 74 anys.

Dia 6: D. Miquel Beltrán Prats, 49 anys, casat.

Dia 6: D. Bartomeu Seguí y Pol, 67 anys, casat.

Dia 8: D. Joseph Ferrá y Tous, 58 anys, casat.

Dia 10: D.ª Francisca Marsé y Vidal, 38 anys, casada.

Dia 12: D. Miquel Llopis Pastor, 58 anys, casat.

Dia 12: D.ª Juana Coll Llábrés, 33 anys.

Dia 12: D. Rafel Mateu y Llompарт, 85 anys, viudo.

Dia 14: D. Miquel Coll Ferragut.

Dia 14: D.ª Antonia Beltrán Melis, 83 anys.

Dia 16: D. Miquel Llopis Durán, 30 mesos.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	82'50
Blat.	la cortera de 00'00 a	20'25
Xeixa id.	id. de 00'00 a	20'50
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	10'00
Sivada.	id. a	08'50
Ídem forastera.	id. a	07'00
Faves cuitores.	id. a	21'00
Ídem ordinaries.	id. a	19'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'00
Blat de les Indies	id. a	16'00
Siurons.	id. de 00'00 a	28'50

PUBLICACIONS REBUDES

La Voz Obrera.—Setmanari Catòlic que surt d'Almería en defensa de la classe treballadora.

El Cooperador.—Bolletí de la cooperativa de consums de Sant Joseph. Surt a Saragossa un pic cada més.

Saludam als nous companys y establím cambi.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Entreteniments

Solucions als passa-temps del número passat:

Fuga de vocals:

Rossinyol de primavera
ja pots comensá a cantá
perque m'han dit que ja hi ha
per Ciutat qualca cirera.

Endevinayes.—XVI: L'encens. XVII: L'encensé.

FUGA DE VOCALS

n cl.v. ll. . . s. f.n. str.
d. m. lt. g. nt n's m. r. t;
s. rt. h. t., cl.v. ll d. r. t
q. . p. r. t. s. f. l. f. st.

ENDEVINAYES

XVII

¿Que pot ser que no pot ser?

Qui tres boques sol haver:
Una d'elles s'umpl de paya,
Y apesar que molt trebaya,
Fart de pá, sempre badaya . . .

¿Que pot ser que no pot ser?
XIX

Lo just governa a ca-meua,
Y tot-hom m'alaba molt,
Pero jo a ningú m'escolt;
Y . . . . . ningú'm vol a ca-seua.

CARAGOLÍ.

Solucions al número qui vé.

Recordatori

DE LA PELEGRINACIÓ MALLORQUINA A LOURDES

El notable prosista mallorquí, don Salvador Galmés Pbro., ha condensado en un opúsculo que acaba de publicar, las impresiones recogidas durante la peregrinación mallorquina al santuario de Nuestra Señora de Lourdes, realizada en el pasado año.

El temperamento poético del prosista mallorquí, se revela en esta obrita impregnada á la par de un dulce perfume religioso.

La difícil sencillez de la narración es la nota característica del trabajo del Señor Galmés, en el que los peregrinos de Lourdes encontrarán una fiel evocación de aquella romería, y los que no asistieron á ella podrán, á su vez comprender la solemne grandiosidad que revistieron las fiestas del cincuentenario de la aparición de la Inmaculada á Bernadetta, y el ferviente entusiasmo de las numerosísimas peregrinaciones que á Lourdes concurren con tal motivo.

(De "La Almudayna,")

D'aquesta obreta, que regalam als suscriptors de CA-NOSTRA, n'hem feta una tirada més numerosa que la que necessitávem, així es que podem servir-la a les persones que la vulguen adquirir al preu de 40 cèntims l'exemplar.

N'hi ha existencies a nostra ADMINISTRACIÓ carrer de Mallorca, 1, Inca; y a Palma en les llibrerías religioses de can Guasp, carrer de Morey, y can Frau, de sa Costa d'en Brossa.

BIBLIOTECA

=DEL=

DERECHO VIGENTE

La vulgarización del conocimiento de las Leyes es un poderoso medio para difundir la cultura y la instrucción en el pueblo. La CASA CALLEJA, acaba de publicar la *Biblioteca del derecho vigente*, que hoy anunciamos, que por su precio módico y la forma manuable de la edición, es un gran medio de vulgarización de las leyes y la ciencia jurídica.

En la Administración de este periódico se hallan en venta ejemplares de todos los números que á continuación se expresan á peseta el tomo en cartóné, y á 1'50 ptas. encuadernados en tela.

- 1—Código de Comercio.
- 2—Código Penal.
- 3—Código Civil.
- 4—Ley de Enjuiciamiento criminal.
- 5—Ley de Enjuiciamiento civil.—Tomo I.
- 5 bis —Ley de Enjuiciamiento civil.—Tomo II.
- 6—Ley del Jurado.
- 7—Leyes orgánicas del Poder judicial.
- 8—Legislación Hipotecaria.
- 9—Reglamento para la ejecución de la Ley Hipotecaria.
- 10—Legislación notarial.
- 11—Impuestos de Derechos reales.
- 12—Leyes de reclutamiento.
- 13—Ley del timbre.
- 14—Leyes del contrabando.
- 15—Legislación de caza.
- 16—Legislación obrera.
- 17—Leyes de aguas.
- 18—Legislación de minas.
- 19—Las Leyes Políticas.
- 21—Legislación de consumos.
- 22—Guia del contribuyente.
- 23—Contribución industrial y de comercio.
- 24—Registro Civil.
- 25—Legislación sanitaria.
- 26—La cédula personal.
- 27—La Bolsa de Comercio.
- 28—Testamentarias y abintestatos.
- 29—Los Juzgados municipales.
- 30—Relaciones del ciudadano con el Ayuntamiento y con el Estado.
- 31—Formularios.
- 32—La salvaguardia del viajero.
- 33—Leyes municipal y provincial.

Inca, calle de Mallorca, 1, Inca.

Imprenta de

"Ca-Nostra,"

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1—Inca.

Estampes per escapularis

SANT FRANCESCH D'ASIS

ab la bendició que'l Sant acostumava donar a Fra Lleó.

Se venen a nostra Llibrería, Mallorca, 1 Inca.

Obres pel Mes de Maig

MES DE MARÍA, per Mossen Gabriel Ribas a 1'75 pess.

MES DE MAIG, per Mossen Miquel Costa 1'50. pess.

MES DE MARIA INMACULADA, per Vengara Antunéz. 1'25.

PETIT MES DE MARÍA, per D. P. de A. Penya. 0'50.

FULLETES en mallorquí propies per repartir durant les funcions pel Mes de María. Cada una d'elles porta un cant de Nostra Senyora, tret del Salteri Mariá, escrit per S. Bonaventura y una devota jaculatoria. 31 fulletes distintes 0'15, 500 1'25.

Inca, Mallorca, 1, Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE
LENCERIA, LANERIA GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDDES
SASTRERÍA Y CMISERÍA
LA CASA MEJOR SURTIDA,
LA MÁS BARATA.
PRECIO FIJO

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 20 cèntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 cèntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrà a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.